Ένα ελπιδοφόρο παράδειγμα... (Τάνια Γεωργιοπούλου)

Categories : ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Date : 14 Ιανουαρίου, 2009

Ένα παράδειγμα όπου οι πολίτες έκαναν πράξη την προστασία του περιβάλλοντος αλλάζοντας τη ζωή τους

Η προστασία του περιβάλλοντος κοστίζει, είναι δύσκολη, προσκρούει σε συμφέροντα, πρακτικά αποδεικνύεται από δύσκολη έως ανέφικτη. Ασφαλώς όλοι έχουμε ακούσει τις παραπάνω «αντιρρήσεις» ή ανάλογες αντιρρήσεις, που βρίσκουν ισχυρό έρεισμα στη νοοτροπία του «ωχαδελφισμού». Η παράθεση του παραδείγματος των ψαράδων της Καλύμνου που τόλμησαν, είναι ίσως η πειστικότερη απάντηση. Οι ψαράδες του νοτίου Αιγαίου στην Ελλάδα αποφάσισαν να επιβάλουν περιορισμούς στην αλιεία προστατεύοντας τον πλούτο της θάλασσας αλλά και το δικό τους. Από αυτό το επίτευγμα που ωφελεί τους ανθρώπους και το περιβάλλον αποδεικνύεται πως όποιος θέλει, μπορεί. Η περιβαλλοντική συνείδηση και η «επένδυση» στον οικολογικό τρόπο ζωής αποδεικνύονται ως ένας τρόπος δράσης που βασίζεται στον σεβασμό απέναντι στη φύση και στους άλλους. Είναι ελπιδοφόρο ότι ολοένα και περισσότεροι άνθρωποι απ’ όλες τις χώρες του κόσμου δηλώνουν ενεργό συμμετοχή σε αυτό το μεγάλο στοίχημα για έναν καλύτερο αυριανό κόσμο.

Στην Κάλυμνο τα ψάρια μεγαλώνουν

Ακούγεται λογικό ψαράδες να αποφασίζουν να αλιεύουν λιγότερα ψάρια; Ναι, αν έχουν πειστεί ότι με αυτό τον τρόπο εξασφαλίζουν το μέλλον της ζωής στη θάλασσα άρα και το δικό τους, είναι η απάντηση. Οι παράκτιοι ψαράδες Νοτίου Αιγαίου αποφάσισαν να αυτοπεριοριστούν για να βοηθήσουν στην προστασία των ιχθυαποθεμάτων, που όπως φαίνεται μειώνονται δραματικά τα τελευταία χρόνια.

Ετσι, οι αλιείς της Καλύμνου και των γύρω νησιών δεν ψαρεύουν από τις 15 Απριλίου έως και τις 30 Μαΐου ενώ χρησιμοποιούν δίχτυα με μεγαλύτερο «μάτι» από αυτό που καθορίζει ο ευρωπαϊκός κανονισμός και μεγαλύτερο αγκίστρι έτσι ώστε να μην πιάνουν μικρά ψάρια. Στην περιοχή ανάμεσα στην Κάλυμνο και την Κω έχουν φτιάξει ένα τεχνητό ύφαλο έκτασης 15 τετραγωνικών χιλιομέτρων, μια «συνοικία ψαριών» όπως λένε οι ίδιοι, όπου απαγορεύεται πλήρως το ψάρεμα έτσι ώστε να διευκολυνθεί η αναπαραγωγή των ψαριών. Παράλληλα, με την οικονομική συνδρομή της νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Δωδεκανήσου και την επιστημονική βοήθεια της

ΙΝΑΛΕ (Ινστιτούτο Αλιευτικής Ερευνας), οι αλιείς της Καλύμνου και των γύρω νησιών κάνουν μια προσπάθεια καταγραφής των θαλάσσιων οικοσυστημάτων της περιοχής.

Οπως τονίζει ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας Αλιευτικών Συλλόγων Νοτίου Αιγαίου, κ. Γιώργος Κατσοτούρχης, «το μεγαλύτερο επίτευγμά μας δεν είναι όλες αυτές οι απαγορεύσεις αλλά το γεγονός ότι καταφέραμε να συνειδητοποιήσουν οι ψαράδες ότι χρειάζεται να τηρηθούν. Διαφορετικά δεν θα είχε κανένα νόημα όσες συζητήσεις και να κάναμε». Στην περιοχή ψαρεύουν 658 αλιευτικά σκάφη, ενώ το 70% των ψαράδων είναι κάτω των 30 ετών. Ισως γι’ αυτό να ενδιαφέρονται περισσότερο για το αύριο, επισημαίνει ο κ. Κατσοτούρχης.

Ανάλογες πρωτοβουλίες έχουν ξεκινήσει και οι αλιείς των Κυκλάδων που φέτος το καλοκαίρι, με τη σύμπραξη της Greenpeace και την επιστημονική βοήθεια του του Δρος Π. Παναγιωτίδη, χαρτογράφησαν τις Ποσειδωνίες (φυτό από το οποίο δημιουργούνται υποθαλάσσια λιβάδια) σε δύο μεγάλους κόλπους στην Ανδρο, θέλοντας με αυτό τον τρόπο να δείξουν ότι είναι εφικτό να υπάρξει μια πλήρης καταγραφή του βυθού. Οι Ποσειδωνίες, όπου τα ψάρια κρύβονται και εναποθέτουν τα αυγά τους, λειτουργούν περίπου ως μαιευτήριο ψαριών αφού προσφέρουν καταφύγιο, τροφή και περισσότερο οξυγόνο. Θεωρείται ότι συμβάλλουν και στην καταπολέμηση του φαινομένου του θερμοκηπίου.

Επίσης, οι παράκτιοι ψαράδες των Κυκλάδων αποφάσισαν να μην ψαρεύουν γύρω από τη Γυάρο, αν και όπως λένε είναι πολύ καλός ψαρότοπος, ώστε να μειώσουν την «πίεση» στους πληθυσμούς των ψαριών. Οπως τονίζει ο πρόεδρος της ομοσπονδίας κ. Δημήτρης Ζάνες «καλούμε τους επιστήμονες να συνεργαστούν για τη χαρτογράφηση της θάλασσας έτσι ώστε να ξέρουμε τι πραγματικά έχουμε σε κάθε περιοχή και τι πρέπει να κάνουμε για να το προστατέψουμε».

(Πηγή: "Καθημερινή" 28/12/2008)